

Cameroun

*Konflikten i regionerne Sydvest
og Nordvest*

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Udlændingestyrelsen

nyidanmark.dk

© 2019 Udlændingestyrelsen

Udlændingestyrelsen
Ryesgade 53
2100 København Ø
Danmark

Tlf.: 35 36 66 00
nyidanmark.dk

Juni 2019

Alle rettigheder tilhører Udlændingestyrelsen.
Udgivelsen kan frit hentes på nyidanmark.dk
Udlændingestyrelsens udgivelser kan frit citeres med tydelig kildegengivelse.

Indhold

1. Introduktion, formål og afgrænsning	2
2. Landefakta	3
3. Cameroun siden uafhængigheden: én stat, to forvaltningssystemer	5
4. Marginalisering af Sydvest og Nordvest	5
5. Hovedaktører i konflikten	6
7. Konflikten eskalerer	7
8. Seneste udvikling af konflikten	7
9. Referencer	9
Bilag 1: politiske bevægelser og væbnede grupper	12
Bilag 2: ansøgninger og tilladelser til personer fra Cameroun	13

1. Introduktion, formål og afgrænsning

Dette notat beskriver den længerevarende konflikt i Cameroun relateret til regionerne Sydvest og Nordvest. Konflikten bunder i en uenighed om graden af selvbestemmelse i regionerne med rod i kolonitiden. Siden 2016 er konflikten eskaleret og har været karakteriseret af voldelige sammenstød mellem centralregeringen og politiske eller væbnede grupper med ca. 437.000 internt fordrevne¹ og 1850 omkomne².

Notatet indeholder oplysninger om opholdstal i Danmark, landefakta, baggrunden for konflikten samt årsager til eskalering af konflikten. Herudover præsenteres de vigtigste aktører og hændelser siden 2016. Notatet er skrevet som svar på et stigende antal henvendelser om konflikten fra sagsbehandlere vedrørende asyl, familiesammenføring og international rekruttering.

Sideløbende med konflikten i regionerne Sydvest og Nordvest er den militante bevægelse Boko Haram skyld i en lang række overgreb mod civile i det nordlige Cameroun. Herudover er landet påvirket af konflikten i Den Centralafrikanske Republik, idet størstedelen af flygtningene herfra befinder sig i Cameroun³. Disse emner er ikke inkluderet i dette notat, idet der på nuværende tidspunkt ikke er et stort antal henvendelser herom.

Informationerne i nærværende notat er baseret på udgivelser af andre COI-enheder, NGO'er, statslige organisationer, FN's databaser, forskning og nyhedsartikler.

¹ UNHCR, 2019

² ICG, 2019: p. 1

³ UNOCHA, 2019: p. 6

2. Landefakta

Camerouns befolkning er på 25,3 mio. mennesker⁴ og består af mere end 250 etniske grupper⁵. Der tales 274 sprog i landet, og de to forvaltningssprog er fransk og engelsk⁶. De seneste tal oplyser, at 69 % af befolkningen er kristne, 21 % muslimer, resten er tilhængere af naturreligion (animister)⁷, andre religioner eller er ateister⁸.

Cameroun er placeret som nr. 151 ud af 189 lande på FN's indeks over menneskelig udvikling, HDI-indekset (*Human Development Index*), og landet ligger dermed over gennemsnittet for lande under udvikling i Afrika Syd for Sahara^{9, 10}. Cameroun er rig på naturressourcer såsom olie, gas, tømmer, mineraler og jordbrug. Olie udgør næsten 40 % af landets eksport¹¹. Den seneste rapport fra det nationale olieselskab SNH viser, at minedriften især foregår i *Bassin du Rio del Rey* og *Bassin de Douala/Kribi-Camp* i det sydvestlige Cameroun¹² (regionerne Sydvest og Littoral).

80 % af befolkningen i alderen 15-24 kan læse og skrive¹³, 61 % af befolkningen var i 2016 indskrevet på en ungdomsuddannelse og 19 % på en højere uddannelse¹⁴. Ud af de 51 lande på det afrikanske kontinent, ligger Cameroun på plads nr. 24 ifht. læse- og skrivefærdigheder, hvilket eksempelvis er seks pladser højere end Marokko¹⁵.

Cameroun består af ti regioner, og nuværende konflikt foregår i de to regioner Sydvest og Nordvest (markeret på kort fig. 1). Befolkningen i disse to regioner udgør tilsammen 16 % af landets befolkning¹⁶. Landets hovedstad er Yaoundé, og regionshovedstaden i Sydvest er Buéa, og i Nordvest er det Bamenda.

⁴ UNFPA, 2019

⁵ MRGI, 2017

⁶ Eberhard et al., 2019

⁷ Det er vanskeligt at fastsætte antal af animister i landet, idet mange samtidig er enten kristne eller muslimer (Fombad, 2013: pp. 20-21).

⁸ US DoS, 2018

⁹ UNDP, 2018: pp. 2, 3

¹⁰ I 2014 levede 23,8 % af befolkningen under den internationale fattigdomsgrænse (WBG, 2019: p. 1).

¹¹ WFB, 2019

¹² SNH, 2016: pp. 14-17; der har været udvinding af olie i *Bassin de Logone Birni*, der ligger i det nordlige Cameroun, men udvindingen er stoppet grundet angreb fra Boko Haram (SNH, 2016: p. 14).

¹³ UNESCO, 2010

¹⁴ UNESCO, 2016

¹⁵ Se liste udarbejdet af indexmundi (2018), baseret på data fra 2012-2016 fra CIA – World Factbook.

¹⁶ UNOCHA, 2018: p. 3.

Fig. 1: Kort over Cameroun

Kilde: ICG, 2019: p. 30

3. Cameroun siden uafhængigheden: én stat, to forvaltningssystemer

Området, som landet Cameroun i dag dækker, har været under forskellige kolonimagter. Størstedelen af Cameroun blev i 1960 selvstændigt fra Frankrig. Landets vestligste del blev i 1961 selvstændigt fra Storbritannien, og blev ved en FN-sanktioneret folkeafstemning en del af Føderationen Cameroun^{17, 18}. På denne måde fik landet Cameroun en kompliceret begyndelse, og det danner i dag baggrund for, at de to vestligste regioner Sydvest og Nordvest betegnes som anglofone. Dette betyder, at uddannelsessystemet læner sig op ad en britisk tradition, det juridiske system er baseret på *Common Law*¹⁹, der tales engelsk blandt befolkningen, samt at forvaltningssproget er engelsk. Ligeledes betegnes landets resterende otte regioner som frankofone, idet de samme strukturer i samfundet er knyttet til arven fra den franske kolonimagt, herunder *Droit Civil*²⁰, franske traditioner inden for uddannelsessystemet, der tales fransk, og forvaltningen er fransksproget²¹. Cameroun har som andre afrikanske lande bygget videre på tidligere kolonimagters administrationsstrukturer, men har i modsætning til andre lande fx to forskellige juridiske systemer²².

Siden selvstændigheden i 1961 er der med baggrund i den administrative og politiske opdeling af landet opstået en anglofon og frankofon identitet, på trods af tilhørsforhold på tværs af regionerne i form af lokale sprog og etnicitet²³.

4. Marginalisering af Sydvest og Nordvest

Siden folkeafstemningen i 1961, der handlede om løsrivelse fra Storbritannien, er der blevet taget politiske beslutninger, der har vakt utilfredshed blandt dele af befolkningen i de anglofone regioner Sydvest og Nordvest. Resultatet af afstemningen i 1961 blev som nævnt en føderation med Cameroun, men i 1972 blev føderationen nedlagt til fordel for en samlet stat²⁴. I 1996 blev forhandlinger om en ny forfatning afsluttet, og landets nuværende ramme for en decentraliseret statsform blev sat. Den decentraliserede statsform er hidtil ikke blevet implementeret fuldt ud²⁵. Herudover peger kilder på en opfattelse af ulige fordeling af politisk og økonomisk magt og ressourcer blandt befolkningen i Sydvest og Nordvest, og der ses også en stigende dominans af fransk sprog i disse to regioner af landet. Tilsammen giver det en oplevet marginalisering i de to anglofone regioner Sydvest og Nordvest i forhold til resten af landets frankofone dele²⁶.

¹⁷ Konings et Nyamnjoh, 2003: p. 10; SEM, 2018: p. 8

¹⁸ De vestligste regioner i Cameroun var tidligere en del af en større britisk zone i Afrika, hvor den sydlige del stemte for at blive en del af Cameroun, og den nordlige blev en del af Nigeria (SEM, 2018: p. 8).

¹⁹ *Common Law* er en retsskabelse via præcedens, som skabes af domstolene på områder, hvor loven enten er tavs eller mangler entydighed.

²⁰ *Droit Civil* adskiller sig især fra *Common Law* ved, at den i høj grad er kodificeret, dvs. fastsat ved lov.

²¹ Landinfo, 2018: p. 6

²² Fombad, 2015

²³ Se fx analyse hos Landinfo (2018): pp. 6-8.

²⁴ Konings et Nyamnjoh, 2003: p. 74.

²⁵ Konings et Nyamnjoh, 2003: p. 93; ICG, 2019: p. 6; Journal du Cameroun, 2019

²⁶ Landinfo, 2018: pp. 7-8; Konings et Nyamnjoh, 2003: p. 74

5. Hovedaktører i konflikten

Landets præsident Paul Biya har siddet ved magten siden 1982, og blev i oktober 2018 genvalgt til posten i et valg karakteriseret ved væsentlige uregelmæssigheder²⁷. Tilgangen til konflikten fra regeringen i Yaoundé har været at undertrykke demonstrationer, anholde aktivister og ledere samt i perioder at lukke internettet i hele landet²⁸.

Aktørerne på den anglofone side af konflikten i dag²⁹ kan deles op efter, hvilken grad af selvstændighed, de ønsker³⁰: uafhængighed fra Cameroun, tilbagevenden til føderalistisk struktur eller højere grad af selvbestemmelse inden for den nuværende statsstruktur.

Separatisterne, der ønsker en uafhængig stat fra Cameroun, støtter hovedsageligt op om enten *Interim Government of the Federal Republic of Ambazonia* (IG) eller *Ambazonia Governing Council* (AGC). IG blev dannet i juni 2017 og gør krav på at være den legitime regering i regionerne Sydvest og Nordvest. IG består af ti ministerier, inklusive et Sundheds- og Socialministerium, der hjælper flygtninge fra Cameroun i Nigeria. IG finansieres hovedsageligt af diasporaen³¹. IG er blevet svækket efter lederen Julius Ayuk Tabe blev arresteret i Nigeria i januar 2018 og udleveret til myndighederne i Cameroun³².

Som konkurrent til IG findes *Ambazonia Governing Council* (AGC), som også gør krav på at være legitim regering i det anglofone Cameroun. Organisationen blev dannet i 2013, og lederen Ayaba Cho Lucas har bopæl i Norge³³.

Social Democratic Front (SDF), der blev dannet tilbage i 1990'erne som landets første reelle oppositionsparti³⁴, har længe arbejdet for en tilbagevenden til den føderale model³⁵. SDF er i dag det andet største parti efter præsidentens parti *Rassemblement Démocratique du Peuple Camerounais* (RDPC) i både senatet og den nationale forsamling³⁶.

Det er ikke alle anglofone bevægelser i landet, der ønsker selvstændighed, og det er ikke alle, der deltager i væbnet kamp mod myndighederne. Der findes flere politiske grupper og adskillige væbnede grupper. Se en oversigt over anglofone bevægelser og grupper i bilag 1. Det er samtidigt heller ikke alle blandt regeringens støtter, der er enig i myndighedernes håndtering af konflikten³⁷.

²⁷ US DoS, 2019

²⁸ ICG, 2019: p. 6; US DoS, 2019

²⁹ For en analyse af frankofone aktører, civilsamfundsorganisationer samt internationale aktører, se ICG (2019): pp. 16-22.

³⁰ Se eksempelvis en analyse af aktørernes mål hos Landinfo (2018): pp. 7-8, og ICG (2019): p. 10.

³¹ ICG, 2019: pp. 10-11

³² africanews, 2018; ICG, 2019: p. 10

³³ ICG, 2019: p. 11

³⁴ Konings et Nyamnjoh, 2003: pp. 77-78

³⁵ ICG, 2019: p. 13

³⁶ RDPC har 63 sæder i senatet, og SDF 7 har sæder. RDPC har 148 sæder i den nationale forsamling, og SDF har 18 sæder (WFB, 2019).

³⁷ ICG, 2019: pp. 7-8

7. Konflikten eskalerer

Der har længe været et modsætningsforhold mellem repræsentanter for den anglofone og den frankofone del af landet. Kilder peger på, at modsætningsforholdet eskalerede til en konflikt i efteråret 2016. I løbet af efteråret 2016 reagerede befolkningen ved at afholde adskillige demonstrationer, der udviklede sig til voldelige sammenstød mellem myndighederne og demonstranter. Nogle af de mest omtalte episoder fandt sted i regionshovedstæderne Bamenda og Buéa i Sydvest og Nordvest.

Det drejer sig blandt andet om en veldokumenteret demonstration den 11. oktober 2016 i Bamenda, hvor advokater demonstrerede mod "frankoniseringsen" af det juridiske system i Sydvest og Nordvest, idet *Common Law* ikke blev respekteret. Der var visse lovtekster, der ikke fandtes på engelsk (men kun på fransk), og frankofone dommere og notarer blev i højere og højere grad indsat på poster i de anglofone dele af landet. Indsættelsen af dommerne blev mødt med protest, fordi de blev anset for at mangle kendskab til *Common Law*, alt imens notarerne blev ansat frem for anglofone advokater. Advokater demonstrerede igen den 8. november 2016, hvor et krav om føderalisme også kom frem i lyset³⁸.

I kølvandet på advokaternes demonstrationer arrangerede lærere og studerende ligeledes en række demonstrationer. Lærere demonstrerede eksempelvis den 21. november 2016 over en generel mangel på respekt for det anglofone skole- og universitetssystem og mangel på engelsktalende lærere. Der var også blevet indsat fransksprogede lærere i de anglofone regioner, og det vakte utilfredshed, fordi lærerene ikke talte flydende engelsk. Studerende demonstrerede den 28. november på Buéa Universitet mod diverse uddannelsesgebyrer samt forbuddet mod studenterbevægelsen *University of Buea Student Union (UBSU)*³⁹.

Den 8. december 2016 forhindrede en folkemængde et partimøde, som regeringspartiet RDPC forsøgte at afholde. Det førte til voldsomme sammenstød mellem myndighederne og de anglofone bevægelser. Blandt andet blev denne episode eksponeret bredt i medierne, hvilket fik indflydelse på den offentlige mening og pustede yderligere til det anglofone mindretals utilfredshed⁴⁰.

8. Seneste udvikling af konflikten

Siden 2016 har myndighederne brugt vold mod civile demonstranter i de to anglofone regioner Sydvest og Nordvest for at stoppe demonstrationer. Siden 2017 har væbnede grupper svaret igen ved blandt andet at angribe offentlige institutioner⁴¹.

I løbet af 2018 har der ligeledes været mange sammenstød mellem myndighederne og væbnede grupper og separatister med civile ofre til følge, herunder især lærere og elever på offentlige skoler. Der har været drab på civile begået af både myndighederne og af væbnede grupper; samt rapporter om forsvindinger, tæsk, mishandling, voldtægt, vilkårlig tilbageholdelse af personer eller kidnapninger, og at myndighederne fortsat brugte magt til at opløse demonstrationer⁴².

³⁸ ICG, 2017: p. 9

³⁹ ICG, 2017: pp. 9-10

⁴⁰ ICG, 2017: p. 10

⁴¹ HRW, 2019

⁴² US DoS, 2019

I forbindelse med præsidentvalget, som blev afholdt den 7. oktober i 2018, opstod der uroligheder. Separatister opfordrede til at boykotte valget, og væbnede grupper truede befolkningen til at afholde sig fra at stemme. Der var en lav stemmeprocent, da ca. 15 % af befolkningen stemte i Sydvest, og i Nordvest stemte ca. 5 % af befolkningen⁴³.

De seneste opdateringer fra Crisis Watch beretter om dødsfald, bortførelser, ildspåsættelse, voldelige sammenstød, overfald og anholdelser i januar-maj 2019, og antallet af omkomne som følge af konflikten har været over 246 i disse måneder⁴⁴. Crisis Group's seneste rapport beretter om 1850 omkomne personer mellem september 2017 og maj 2019^{45, 46}. Oppositionsleder Maurice Kamto og adskillige medlemmer af hans parti⁴⁷ blev anholdt i slutningen af januar. I februar blev han sammen med 130 af sine støtter sigtet for opstand og fjendtlighed mod staten. På trods af adskillige internationale opfordringer til løsladelse er Kamto fortsat tilbageholdt (jf. juni 2019)⁴⁸.

Konflikten har indtil videre forårsaget, at ca. 437.000 er blevet internt fordrevne, og ca. 35.000 mennesker er flygtet til Nigeria⁴⁹. Størstedelen af børn i de anglofone regioner har ikke haft adgang til skole i to-tre år på grund af, at separatisterne lukker skoler eller nedbrænder skoler, der har åbent⁵⁰.

⁴³ Freedom House, 2019

⁴⁴ CrisisWatch, 2019

⁴⁵ ICG, 2019: p. 1

⁴⁶ Det er vanskeligt at indhente præcis information vedrørende antal omkomne i konflikten, og antallet er derfor behæftet med usikkerhed (Lifos, 2019: pp. 34, 37).

⁴⁷ Maurice Kamto er leder af partiet *Cameroon Renaissance Movement* (MRC) (WFB, 2019).

⁴⁸ CrisisWatch, 2019

⁴⁹ UNHCR, 2019

⁵⁰ ICG, 2019: p. 4

9. Referencer

Africanews, 29. januar 2018, "Cameroon receives separatist leader, 46 others deported from Nigeria", <https://www.africanews.com/2018/01/29/cameroon-receives-ambazonia-leader-46-others-deported-from-nigeria/>

CrisisWatch (tilgået juni 2019), "Tracking Conflict Worldwide: Africa, Cameroon (januar-maj 2019)", https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=4&date_range=last_12_months&from_month=01&from_year=2017&to_month=01&to_year=2017

Eberhard, David M., Gary F. Simons, and Charles D. Fennig (eds.) (2019), "Ethnologue: Languages of the World", Twenty-second edition, Dallas, Texas: SIL International. Online version: <http://www.ethnologue.com>

Fombad, Charles Manga (2013), "State, Religion, and Law in Cameroon: Regulatory Control, Tension, and Accommodation", Journal of Church and State vol. 57 no. 1, pages 18–43; doi:10.1093/jcs/cst054, Advance Access publication, September 19, 2013

Fombad, Charles (november/december 2015), "UPDATE: Researching Cameroonian Law", <http://www.nyulawglobal.org/globalex/Cameroon1.html>

Freedom House (2019), "Freedom in the World: Cameroon", <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2019/cameroon>

HRW – Human Rights Watch (17. januar 2019), "World Report 2019 – Cameroon", <https://www.ecoi.net/en/document/2002163.html>

ICG – International Crisis Group (2. august 2017), "Cameroon's Anglophone Crisis at the Crossroads", Crisis Group Africa Report N°250, <https://www.crisisgroup.org/africa/central-africa/cameroon/250-camerouns-anglophone-crisis-crossroads>

ICG – International Crisis Group (2. maj 2019), "Cameroon's Anglophone Crisis: how to get to talks?", Crisis Group Africa Report N°272, <https://www.crisisgroup.org/africa/central-africa/cameroon/272-crise-anglophone-au-cameroun-comment-arriver-aux-pourparlers>

indexmundi (opdateret januar 2018), "Thematic Map: Literacy, Africa", <https://www.indexmundi.com/map/?t=0&v=39&r=af&l=en>

Journal du Cameroun, 6. februar 2019, "Cameroon: Gov't pledges to accelerate decentralisation process", <https://www.journalducameroun.com/en/cameroon-govt-pledges-to-accelerate-decentralisation-process/>

Konings, Piet, and Francis B. Nyamnjoh (2003), "Negotiating an Anglophone Identity: A Study of the Politics of Recognition and Representation in Cameroon", Afrika-Studiecentrum series, Brill, Leiden/Bosten

Landinfo (12. juli 2018), "Temanotat – Kamerun: Anglofon føderalisme og separatisme", <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/07/Kamerun-temanotat-Anglofon-føderalisme-og-separatisme-12072018.pdf>

Le Vine, Victor T. (2004), "Politics in Francophone Africa", Lynne Rienner Publishers, Boulder/London,
https://books.google.dk/books?id=ZVlzpwhGggC&pg=PA6&redir_esc=y#v=onepage&q=ambozes&f=false

Lifos (27. maj 2019), "Kamerun – den anglofona krisen",
<https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=43151>

MRGI – Minority Rights Group International (2017), "Cameroon: Minorities and Indigenous Peoples",
<https://minorityrights.org/country/cameroon/>

SEM – Secrétariat d'Etat aux Migrations (25. september 2018), "Cameroun : Crise du Cameroun anglophone",
<https://www.sem.admin.ch/dam/data/sem/internationales/herkunftslander/afrika/cmr/CMR-krise-anglophone-f.pdf>

SNH – Société Nationale des Hydrocarbures (2016), "Rapport Annuel 2016",
<http://www.snh.cm/images/publications/Rapports%20annuels/SNH-Rapport-annuel-2016.pdf>

UNDP – United Nations Development Programme (2018), "Human Development Indices and Indicators: 2018 Statistical Update – Briefing note for countries on the 2018 Statistical Update, Cameroon",
http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/CMR.pdf

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation (2010), "Literacy Rate",
<http://uis.unesco.org/en/country/cm>

UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation (2016), "Participation in Education", <http://uis.unesco.org/en/country/cm>

UNFPA – United Nations Population Fund (2019), "World Population Dashboard: Cameroon",
<https://www.unfpa.org/data/world-population/CM>

UNCHR (26. marts 2019), "UNHCR says funds urgently needed for displaced Cameroonians",
<https://www.unhcr.org/news/briefing/2019/3/5c99e8254/unhcr-says-funds-urgently-needed-displaced-cameroonians.html>

UNOCHA – United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (2018), "Emergency Response Plan Summary 2018: Cameroon, North-West and South-West",
https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/cmr_nw_sw_fa_2018-05_summary_v07_light_0.pdf

UNOCHA – United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (januar 2019), "Humanitarian Response Plan 2019: summary",
https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/2019_cmr_hrp_20190219_summary_print.pdf

US – Udlændingestyrelsen (2018), "Tal og Fakta på Udlændingområdet 2017",
<https://www.nydanmark.dk/da/Tal-og-statistik/Tal-og-fakta>

US DoS – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor (29. maj 2018), “International Religious Freedom Report for 2017: Cameroon”, <https://www.state.gov/reports/2017-report-on-international-religious-freedom/cameroon/>

US DoS – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor (2019), “Country Reports on Human Rights Practices for 2018: Cameroon”,
<http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2018&dlid=288943>

WBG – World Bank Group (2019), “Poverty and Equity Brief, Sub-Saharan Africa: Cameroon”,
https://databank.worldbank.org/data/download/poverty/33EF03BB-9722-4AE2-ABC7-AA2972D68AFE/Global_POVEQ_CMR.pdf

WFB – the World Factbook (2019), “Cameroon – Economy”; “Cameroon – Government”,
<https://www.cia.gov/library/publications/resources/the-world-factbook/geos/cm.html>

Bilag 1: politiske bevægelser og væbnede grupper

Dette bilag er en oversigt over kendte anglofone grupper og bevægelser i COI-litteraturen⁵¹. Oversigten er ikke udtømmende. Sagsbehandlere kan rette henvendelse til Landedokumentation for yderligere oplysninger om aktørerne i konflikten, såsom navne på ledere, antal medlemmer af en gruppe, politisk tilknytning, m.m. *Ambazonia* er et lokalt navn for området omkring floden Wouris udmundning ved Douala. *Southern Cameroons* refererer til navnet for regionerne Sydvest og Nordvest under det britiske mandat⁵².

Tabel 1: Oversigt over Anglofone Bevægelser og Grupper i Konflikten i Sydvest og Nordvest i Cameroun
Ambaland Quifor
Ambazonia Defence Forces (ADF)
Ambazonia Governing Council (AGC)
Ambazonian Movement (AM)
Ambazonia People's Liberation Movement (APLM)
Ambazonia Recognition Coalition (ARC)
Ambazonia Recognition Collaboration Council (ARCC)
Ambazonia Restoration Army (ARA)
Ambazonia Security Council (ASG)
Anglophone Council
Dongang Mantung self defense group
Federal Republic of Southern Cameroons (FRSC)
Interim Government of the Federal Republic of Ambazonia (IG)
Manyu Tigers
Menchum Fall Warriors
Movement for Independence and Restoration of Southern Cameroons (MORISC)
Red Dragons
Seven Kata
Social Democratic Front (SDF)
Southern Cameroons/Ambazonia Consortium United Front (SCACUF)
Southern Cameroons Congress of People (SCCOP)
Southern Cameroons Defense Forces (SCDF)
Southern Cameroons Defense Forces (SOCADEF)
Southern Cameroons National Council (SCNC)
Southern Cameroons Peoples' Organisation (SCAPO)
Southern Cameroons Youth League (SCYL)
Southern Cameroons Restoration Forces
Southern Cameroons Restoration Movement (SCARM)
South West and North West Women's Task Force
Ten-Ten
The Sword of Ambazonia (TSOA)
Tigers 2
Vipers
Warriors of Nso
White Tigers

⁵¹ SEM, 2018: pp. 8-9; Landinfo, 2018: p. 9; ICG, 2019: pp. 10-15, 32-33

⁵² Le Vine, 2004: p. 6

Bilag 2: ansøgninger og tilladelser til personer fra Cameroun

I perioden 2013-2017 var Cameroun blandt de ti lande, hvorfra flest ansøgere fik opholdstilladelse i Danmark i forbindelse med greencard-ordningen^{53, 54}. Indtil 2016 blev der givet flest erhvervstilladelser, mens der siden 2016 er blevet givet flest visumtilladelser til personer fra Cameroun i Danmark. Studietilladelser har løbende været det tredje største grundlag for ophold siden 2015. Som tabel 2 viser, gives der et lavt antal asyltilladelser til personer fra Cameroun; antal asylansøgninger fra personer fra Cameroun har været stigende fra 2014 til 2017.

Tabel 2: Antal ansøgninger og opholdstilladelser i afrundede tal for perioden 2014-2018										
	2014		2015		2016		2017		2018	
	Ansøgninger	Tilladelser	Ansøgninger	Tilladelser	Ansøgninger	Tilladelser	Ansøgninger	Tilladelser	Ansøgninger	Tilladelser
Asyl	5	0	10	0-5	10	0	15	0-5	10	0-5
Familie-sammenføring	20	25	20	10	25	15	35	20	25	20
Permanent ophold	35	10	40	30	20	15	10	10	25	15
Visum	55	60	100	55	125	85	160	95	185	110
Erhverv	165	100	120	75	75	80	80	80	55	55
Studie	105	70	65	50	85	35	50	25	65	35
I alt	385	265	355	225	340	230	350	235	365	240

Kilde: US statistik⁵⁵

⁵³ US, 2018: p. 66

⁵⁴ Det kan fx være på baggrund af kvalificeret arbejdskraft eller højere uddannelse (kandidat- eller ph.d.-uddannelse) (US, 2018: p. 31). Der har ikke kunnet indgives nye ansøgninger på greencard-ordningen siden 10. juni 2016.

⁵⁵ Opgørelsen er endelig og opgjort pr. 11. april 2019 på baggrund af registreringer i IVR-VIS og udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem. Opgørelsen indeholder afrundede tal, dvs. tabellen ikke giver udtryk for det nøjagtige antal ansøgninger og tilladelser. Det bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da udlændingssystemerne er opbygget som journaliserings- og sagsstyringssystemer og ikke som egentlige statistiksystemer. Herudover skal det bemærkes, at ansøgninger godt kan være indgivet året før tilladelsen, og der ingen direkte sammenhæng er mellem ansøgningerne og tilladelserne. Derfor kan tilladelsestallet være højere end ansøgerantal.